

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi R. P. o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa R. P.

przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

o odszkodowanie i rentę, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu

Apelacyjnego z dnia 29 lutego 2012 r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lipca 2013 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 5 listopada 2012 r.,

- 1) oddała zażalenie,**
- 2) zasądza od skarżącego na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego kwotę 1800,- (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego zażaleniem,**
- 3) przyznaje adwokatowi R. S. kwotę 1800,- (jeden tysiąc osiemset) złotych od Skarbu Państwa Sądu Apelacyjnego, tytułem wynagrodzenia za udzielenie skarżącemu nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, powiększoną o podatek VAT.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2012 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę R. P. o wznowienie postępowania w sprawie przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu o odszkodowanie i rentę, zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 29 lutego 2012 r. Skarżący uzasadnił skargę nieważnością postępowania w zakończonej sprawie, ze względu na niepowiadomienie go przez Sąd drugiej instancji o terminie rozprawy apelacyjnej i terminie ogłoszenia wyroku, bez ustanowienia dla niego z urzędu wskazanego pełnomocnika. Odrzucając skargę Sąd Apelacyjny wskazał, że podstawa wznowienia wskazana przez skarżącego nie występuje w sprawie, przedstawiając wywód na rzecz wniosku, że postępowanie nie było dotknięte nieważnością. W konsekwencji orzekł o odrzuceniu skargi.

W zażaleniu skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 410 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na dokonaniu merytorycznej oceny skargi o wznowienie postępowania na etapie badania, czy została ona oparta na ustawowej podstawie. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i przyznania wynagrodzenia pełnomocnikowi ustanowionemu z urzędu i nieopłaconego.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Nie można podzielić twierdzenia skarżącego, by odrzucając skargę o wznowienie postępowania, Sąd Apelacyjny dokonał niedopuszczalnej na tym etapie, merytorycznej kontroli treści skargi. Zgodnie z dominującym stanowiskiem orzecznictwa, na etapie badania dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania sąd powinien ocenić nie tylko, czy w uzasadnieniu skargi wskazano prawidłowe podstawy wznowienia, lecz także, czy podstawy te rzeczywiście występują (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 25 maja 2012 r., I CZ 35/12, nie publ., z dnia 14 września 2012 r., I CZ 44/12, nie publ. oraz z dnia

10 października 2012 r., I CZ 104/12, nie publ.). Innymi słowy, oznacza to konieczność zweryfikowania, czy powołane przesłanki wznowienia odpowiadają przytoczonemu na ich rzecz uzasadnieniu. W rezultacie konieczne jest odniesienie się do merytorycznej warstwy skargi o wznowienie postępowania oraz dokonanie jej oceny na tle okoliczności sprawy.

Uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia nie wskazuje, by orzekając o odrzuceniu skargi, Sąd Apelacyjny przekroczył granice kontroli, jaka mogła zostać dokonana przy ocenie jej dopuszczalności. Jego postępowanie odpowiada dotychczasowemu stanowisku orzecznictwa co do sposobu stosowania w tym zakresie art. 410 § 1 k.p.c.

Z tych powodów zarzuty zażalenia nie mogły zostać uwzględnione.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu, o kosztach postępowania rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 i art. 109 § 1 k.p.c. w związku z art. 406 k.p.c. oraz § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 461 – tj.).